

Vise iluzorii...

Florin-Cezar CĂLIN

Ne naștem deseori odată-n viață,
(mai rare cazuri și a doua oară).
Dar nașterea e uneori prefată,
A sorții ce-am avut odinioară.

Adresa o avem la purtător,
(dar reședința ne poate fi alta).
Depinde de ce vrem în viitor,
Căci aia ne va fi, pe veci, răsplata.

Cândva ți-am scris-o eu pe un ziar,
(căci memorată n-o știam prea bine).
Și-am mai trecut un alt destinatar,
Unde iubirea chiar îți aparține.

Dar am uitat adresele-ntr-un vis,
"- Ce șanse aș avea să dau de tine?!".
Va trebui să faci un compromis,
Măcar aceasta s-ajungă la mine.

"Deștept" mai sunt, așa, eu câtodată,
(le-am atârnat chiar la gâtul uitării!).
Și vă-ntrebați dac-am avut eu soartă,
De bat timid la porțile iertării.

Dorința sparge zidul dintre noi,
Ca într-un domino plin de mistre.
Surpând ce am clădit noi amândoi!
Cu visele ce ne-au fost efemere.

Când viața ninge, adunăm tăceri,
Și le-așezăm pe geana dezertării.
Căci ce credeam că ne vor fi plăceri,
S-au dovedit doar ... vise iluzorii.

Brăila, octombrie 2017